॥४६॥४७॥४८॥४९॥चतुर्विषंशुद्धशबलसूत्रविराट्भेदेनभगवदूपस्यचातुर्विष्यारस्तोत्रमप्यस्यचतुर्विषं ॥५०॥५१॥५१॥५५॥५५॥५५॥५०॥५८॥ इतिद्रो०द्याधिकद्विशततमोध्यायः॥२०२॥ 🥻 द्रोणपर्व

सिंधुराजवधार्थायप्रतिज्ञातेत्वयानघ ॥ रुष्णेनद्शितःस्वप्नेयस्तुशैलेंद्रमूर्धनि॥४६॥एषवैभगवान्देवःसंग्रामेयातितेऽग्रतः॥येनद्त्तानितेसाऽणियैस्वया दानवाहताः॥४०॥ धन्यंयशस्यमायुष्यंपुण्यंवेदैश्वसंमितं ॥ देवदेवस्यतेपार्थव्यास्यातंशतरुद्रियं ॥ ४८ ॥ सर्वार्थसाधनंपुण्यंसर्वकिल्विषनाशनं ॥ सर्व पापप्रशमनंसर्वदुःखभयापहं॥ ४९॥ चतुर्विधमिदंस्तोत्रंयःश्रणोतिनरःसदा॥ विजित्यशत्रून्सर्वान्सरुद्रहोकेमहीयते॥ ५०॥ चरितंमहात्मनोनित्यंसां ग्रामिकमिदंरमृतं॥पठन्वैशतरुद्रीयंश्य्णवंश्चसत्तोत्थितः॥ ५३॥भक्तोविश्वेश्वरंदेवंमानुषेषुचयःसदा॥ वरान्कामान्सलभतेप्रसन्नेञ्यंबकेनरः॥ ५२॥ गच्छयुद्धासकौंतेयनत्वास्तिपराजयः॥यस्यमंत्रीचगोप्ताचपार्श्वस्थोहिजनार्दनः॥५३॥ संजयउवाच एवमुक्कार्जुनंसंख्येपराशरसुतस्तदा॥ ज गामभरतश्रेष्ठयथागतमरिंदम॥ ५४ ॥ युद्धंकत्वामहद्वोरंपंचाहानिमहाबलः॥ ब्राह्मणोनिहतोराजन्बह्मलोकमवामवान्॥ ५५ ॥ खधीतेयत्फलंबेदेतद स्मिन्निपर्वणि ॥ क्षित्रयाणामभीहणांयुक्तमत्रमह्यशः ॥ ५६ ॥ यइदंपठतेपर्वश्रणुयाद्वापिनित्यशः ॥ समुच्यतेमहापापैः रुतेघाँरैश्रकर्मभिः ॥ ५७ ॥ यज्ञावापिर्वाह्मणस्येहनित्यंघोरेयुद्धेक्षत्रियाणांयशश्चाशेषीवणींकाममिष्टंलभेतेपुत्रान्यीत्रान्नित्यमिष्टांस्तथैव ॥१५८॥ इतिश्रीमहाभारतेशतसाहरूयांसं हितायांवैयासक्यांद्रोणपर्वणिनारायणास्नमोक्षपर्वणिद्यधिकद्दिश्ततमोऽध्यायः॥२०२॥ ॥७॥ समाप्तनारायणास्नमोक्षपर्व द्रोणपर्वसमापं अस्यानं तरंकर्णपर्वभविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः॥ वैश्रापायनउवाच ततोद्रोणेहतेराजन्दुर्योधन्म्खानृपाः॥भ्रश्मुद्दिप्रमनसोद्रोणपुत्रमुपाद्रवन्॥१॥

> ॥ अत्रारंभप्रभृतिद्वितीयाध्यायपर्यंतंमध्येषोडशराजकीयेजयद्रथवधसमाप्यनंतरमापर्वसमाप्तिचचतुर्धरव्याख्यान्यत्रस्वत्रमिश्रव्याख्याज्ञेया ॥ ॥ अत्रपर्वणिव्यासोक्तावांतरपर्वाध्यायश्लोकसंख्यातोन्यूनाधिक्यंपूर्वलेखकादिप्रमादादेवेत्यूसं ॥

द्रोणपर्व

1129411